

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er en sammenskrivning af lov om boligsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 513 af 25. november 1980, og lov om boligydelse til pensionister, jfr. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. august 1980, i een lov.

Desuden foreslås boligbyggerilovens bestemmelser om lån til betaling af beboerindskud overført til den fælles lov om boligsikring og boligydelse, således at bestemmelserne om personlig boligstøtte findes i samme lov.

Boligydellesloven blev ved kongelig resolution af 18. december 1979 overført fra socialministerens til boligministerens ressort. Dels af denne grund og dels, fordi de to loves opbygning og principper i vid udstrækning er ens, forekommer det naturligt at samle de to lovområder i een lov.

Hertil kommer, at det såvel for borgerne som for administrationen rejser problemer, at en del bestemmelser, som omhandler fælles områder, i dag er formuleret forskelligt, uanset at bestemmelserne kunne og burde være ens. Ofte dækker de sproglige uoverensstemmelser ikke over egentlige realitetsforskelle.

Hensynet til at lette brugernes forståelse af lovgivningen taler således også for en forenkling af systemet i form af en fælles lov.

Udgangspunktet for lovgivningen har oprindeligt været de huslejetilskud, der i 1967 i forbindelse med det dagældende boligforlig blev ændret til boligsikring. Siden da har lejere i helårsboliger kunnet opnå støtte til betaling af deres leje gennem boligsikringsloven samtidig med, at regler i denne lov sikrede, at pensionister kunne opnå særlig gunstig boligsikring eller eventuelt en kommunal pensionistbolig.

I forbindelse med de første udbetalinger fra den sociale pensionsfond blev der rejst ønske om at foretage en gennemgribende ændring af pensionisternes mulighed for at opnå et tilskud til lejebetalingen, og pr. 1. januar 1979 trådte boligydelsesloven i kraft. Denne lov byggede bl. a. på de særlig gunstige regler for pensionister i boligsikringslo-

ven. Dette indebar, at der derefter i boligsikringsloven som hovedregel alene var tale om støtte til betaling af leje for ikke-pensionisthusstande, mens der i boligydelsesloven var åbnet mulighed for støtte til betaling af boligudgift for pensionisthusstande, herunder såvel til lejere i almindeligt udlejningsbyggeri som til lejere i kommunale pensionistboliger, men også for støtte til ejere, herunder andelshavere i private andelsboligforeninger.

Forskellen i personkreds har influeret på betingelserne og de beregningsmæssige regler, der gælder for de to ydelser, og nærværende lovforslag opretholder fortsat to systemer, således at boligstøtte til ejere og andelshavere i private andelsboligforeninger alene kan udbetales, hvis ejeren er pensionist.

Udgangspunktet for udformningen af forslaget til en fælles lov er, at der er tale om en rent teknisk sammenskrivning, det vil sige, at indholdet i lovenes principper i størst mulig udstrækning ikke er ændret.

I forbindelse med sammenskrivningen foreslås dog visse forenklinger af betingelser, beregningsprincipper m. v., ligesom der foreslås gennemført en forbedring for husstande med børn, således at fradraget i husstandsindkomsten pr. barn forhøjes til 7.000 kr. mod i dag 4.100 kr.

Desuden er det foreslået, at virkningen af indførelsen af socialindkomstens 2. fase (medregning af arbejdsgiveradministrerede pensionsbidrag) for så vidt angår boligsikringen udstrækkes over 3 år.

De væsentligste ændringer i forslaget er i øvrigt:

Efter boligydelsesloven – men ikke boligsikringsloven – er det en betingelse, at boligydelsesmodtageren eller dennes ægtefælle er den eneste berettigede ifølge lejekontrakt, andelsbevis eller skøde. Kravet om retlig råden gælder dog ikke for stærkt bevægelseshæmmede pensionister. Baggrunden for kravet var bl. a. en frygt for, at husstande skulle optage en pensionist for at opnå boligydelse. Da denne omgælsesrisiko må anses for overvurderet, foreslås kravet ophævet.